

УДК 535.37.544.723.2:547.42

ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ВИСОКОДИСПЕРСНОГО КРЕМНЕЗЕМУ, МОДИФІКОВАНОГО ПОЛІОЛАМИ, НА ЖИТТЕДІЛЬНІСТЬ РЕПРОДУКТИВНИХ КЛІТИН МЕТОДОМ ФОТОН-КОРЕЛЯЦІЙНОЇ СПЕКТРОСКОПІЇ

Н.П. Галаган, *В.В. Власенко, Н.С. Настасієнко, О.О. Чубак

Інститут хімії поверхні НАН України, 03680, м. Київ - 164, вул. Генерала Бориса Григоренка, 7

*Міжвідомчий науково-технологічний центр "Агробіотех", 02094, Київ - 94, вул. Шевченка, 7

Надійшла до редакції 31 травня 2005 р.

В роботі методом фотон-кореляційної спектроскопії оцінено біологічну активність високодисперсного кремнезему (ВДК) А-300 та матеріалів на його основі по життєздатності полізованої репродуктивної клітини бика за параметрами їх руху. Доведено, що додавання кремнезему А-300 та кремнезему, модифікованому сорбітом, до супензії репродуктивних клітин бика в межах певних концентрацій стимулює їх життєздатність. Встановлено, що тривалість життя клітинної супензії з додаванням діоксиду кремнію високодисперсних форм є більшою в порівнянні з контролем.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: кремнезем, поліоли, наноматеріали, біологічна активність, фотон-кореляційна спектроскопія.

Біотехнології із застосуванням клітин різного походження набувають все більшого розвитку [1]. Життедільність клітин в цьому випадку забезпечується певним кохекансівсько-шадом живильних середовищ, оптимізація яких сприяє інтенсифікації технологічного процесу. Раніше [2] була встановлена можливість застосування ВДК та наноматеріалів на його основі у складі живильних середовищ для деяких клітин.

Біологічна активність наноматеріалів у складі середовищ для клітин застосовується методами. З цієї точки зору особливий інтерес представляє метод фотон-кореляційної спектроскопії (ФКС), який дає змогу визначити життєздатність рухливих клітин, вимірюючи швидкість руху клітин в %, швидкість поступального руху, енерговитрати клітин на рух у в'язкому середовищі [3].

Метою роботи було дослідження біологічної активності ВДК А-300 та наноматеріалів, якого модифікована поліолами (сорбітом та ксилітом), методом ФКС.

МАТЕРІАЛИ ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Об'єктами дослідження була розморожена після кріоконсервування в стандартному лактозо-гліцерин-жовтковому кріосередовищі сперма биків, що доставлялась із "Спермобанку" (Львівська обл., м. Бровари). В дослідах використовували аморфний ВДК з питомою поверхнею 380 м²/г (м. Калуш Івано-Франківської обл.) та кремнеземи, модифіковані вуглеводневими спиртами – сорбітом (ВДК+С) та ксилітом (ВДК+К). Модифікацію здійснювали методом рівноважної адсорбції в наявності реччини, як описано в [4]. Біологічну активність наноматеріалів оцінювали по життєздатності клітинній супензії за параметрами руху, що визначались на програмно-апаратному комплексі "Зорянка" методом ФКС [5].

Розморожування гранул сперми здійснювали в 2,9 % розчині шартру затвору (pH=7) при температурі 37°C. Після цього до розмороженої сперми додавали наноматеріали в певних концентраціях 2×10⁻⁶ % - 6×10⁻¹ %. Контролем була клітинна супензія без досліджуваних наноматеріалів. В кювету вносили 300-500 мкл супензії репродуктивних клітин і поміщали її в область променя He-Ne лазера, довжина хвилі якого становила 632,8 нм, а потужність - 0,2 мВт. Діаметр осітінної променем зони - 500 мкм. Під час вимірювання в кюветі автоматично підтримувалася температура 37°C. Тривалість одного вимірювання становила 3 хв. Метод ФКС базується на реєстрації діодересонансного звуку частоти, який проявляється при розсіянні лазерного світла на рухливій частинці. При цьому в промені застосовується оптичне гетеродинювання без зсуву частоти світла в опорному промені. Часний аналіз сигналу фотодетектора здійснюється методом цифрової кореляційної обробки – побудовою автокореляційних функцій (АКФ). Кут детектування розсіяного світла становив 15°. АКФ амплітуди розсіяного на рухливих клітинах світла добре апроксимується Лоренцевою кривою, напишінням якої обернено пропорційна вектору розсіяння і середній частоті обертання головки [6]. Для супензії, яка складається з рухомих та нерухомих (мертвих) клітин кореляційна функція складається з швидко та повільно спадаючих компонент. Нерухомі клітини насправді мають деяку швидкість за рахунок впливу сусідніх

Дослідження впливу високодисперсного кремнезему, модифікованого ...

спадаючих компонент. Нерухомі клітини насправді мають деяку швидкість за рахунок впливу сусідніх рухливих клітин і дають внесок в сумарну АКФ, але при часі затримки 100 мкс повільно спадаюча компонента від повільних клітин добре описується константою. Опрацьовуючи експериментальні АКФ розсіяного на рухливих клітинах світла, як описано в [7], отримували інформацію про середню швидкість руху в групі клітин ($V(\text{мкм}/\text{s})$) та долю рухливих клітин $\beta(%)$. Експериментально одержані коррелограми апроксимувались модельною формою кореляційної функції по методу найменших квадратів шляхом варіації β та ω , де $\omega(\text{гц})$ – частота обертання головка сперматозоїда. Швидкість розраховували по формулі:

$$V = \omega \times l, \quad (1)$$

де l – крок спіралі, для бичачих сперматозоїдів рівний 8,3 мкм. Енерговитрати (ум. од.) клітини на рух у в'язкому середовищі пропорційні потужності рухливої клітини, яка розраховується за формулою:

$$N = F \times V \quad (2)$$

де V – швидкість клітини, а F – сила в'язкого тертя, яка розраховується за формулою:

$$F = 6 \times \pi \times \eta \times r \times V, \quad (3)$$

де η – коефіцієнт в'язкості середовища з репродуктивними клітинами бика, r – радіус клітини, V – швидкість руху. Підставивши вираз (3) в (2), отримаємо, що потужність рухливої клітини прямо пропорційна квадрату швидкості:

$$N = \gamma \times V^2, \quad (4)$$

де γ – коефіцієнт пропорційності, пов'язаний з формою, розмірами сперматозоїда та властивостями середовища. При розрахунку енерговитрат клітинної популяції враховували долю рухливих клітин в супензії. Похибка методу не перевищувала 1%.

На дослідження серії клітинних супензій з різними концентраціями досліджуваних матеріалів витрачали близько 1 години часу. Параметри руху клітин в дослідних та контрольних пробах порівнювали, враховуючи зниження активності клітинної популяції протягом часу вимірювання.

РЕЗУЛЬТАТИ ТА ЇХ ОБГОВОРЕННЯ

Клітинні супензії відрізнялися по функціональній активності, тому початкова рухливість у них коливалась в межах 20 % - 50 %. Між тим результати експериментів показали, що в присутності як кремнезему А-300, так і модифікованих кремнеземів, спостерігали підвищення значень параметрів руху клітин порівняно з контролем. Відносні збільшення параметрів руху під дією досліджуваних матеріалів, які вимірювали через кожну годину експерименту, представлено на Рис.1, 2,3. Експерименти тривали протягом 5 - 7 годин, їх тривалість відповідала часу життя клітин в середовищах з досліджуваними матеріалами. Оскільки в контрольному середовищі сперматозоїди гинули раніше, чим в досліджуваному, то виміряні параметри руху порівнювали з відповідними параметрами для клітин в контрольному середовищі до моменту їх загибелі. Додавання до середовища з клітинами низьких ($25 \times 10^{-6} \%$) та високих ($15 \times 10^{-2} \%$) концентрацій наноматеріалів з досліджуваного діапазону не приводило до збільшень цих величин. Навпаки, великі концентрації досліджуваних наноматеріалів пригнічували життєдіяльність клітин.

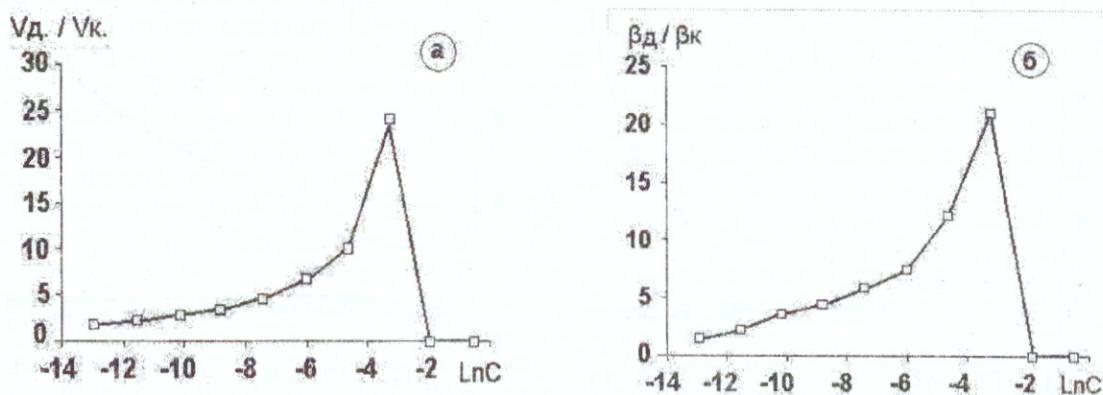

Рис. 1 Відношення швидкості (V_d/V_k) - (а) та долі рухливих клітин (β_d/β_k) - (б) при додаванні різних концентрацій ВДК в клітинне середовище до відповідних параметрів руху клітин в контрольному середовищі, розраховані для кожної години експерименту.

Досліджувані матеріали по-різному впливали на клітини. Додавання кремнезему, модифікованого ксилітом, протягом перших 4-х годин експерименту призводило до часткового зниження швидкості руху клітин в порівнянні зі сперміями контрольного середовища, причому нерівномірно для всього діапазону досліджуваних концентрацій (Рис. 2а).

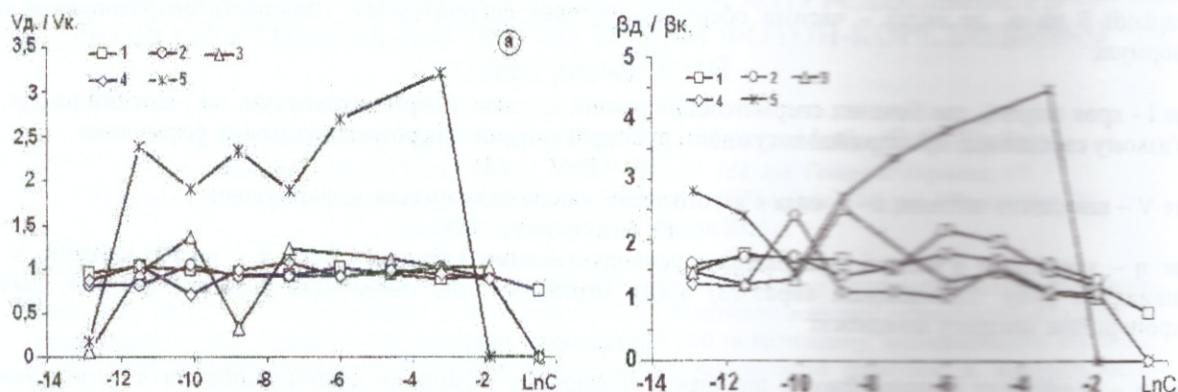

Рис. 2 Відношення швидкості (V_d/V_k) - (а) та долі рухливих клітин (β_d/β_k) - (б) при додаванні різних концентрацій досліджуваного препарату ВДК+К в клітинне середовище до відповідних параметрів руху клітин в контрольному середовищі, розраховані для кожної години експерименту. 1 – перша, 2 – друга, 3 – третя, 4 – четверта, 5 – п'ята години дослідження

Після цього спостерігали підвищення швидкості під дією наноматеріалу. Кількість рухливих клітин була більшою порівняно з контролем протягом всього експерименту (Рис. 2б), що по мірі тривалості дослідження різниця в рухливості між контролем і дослідом зменшувалась. Величина збільшення відсотку рухливих сперматозоїдів залежала від концентрації матеріалу в пробах. Присутність в пробах кремнезему, поверхня якого модифікована сорбітом, порівняно з контролем, приводила до збільшення швидкості руху клітин (Рис. 3а), хоча спостерігали нерівномірність їх наростання за концентраціях. При цьому доля рухливих клітин в досліджуваних середовищах практично не змінювалась протягом трьох годин експерименту, тоді як в контрольному середовищі з кожною наступною годиною експерименту кількість рухливих клітин зменшувалась (Рис. 3б).

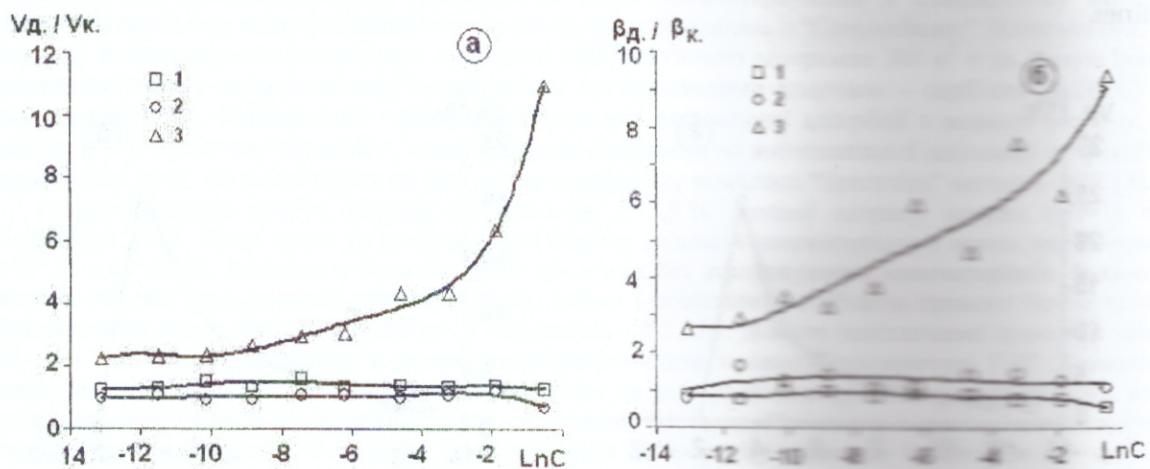

Рис. 3 Відношення швидкості (V_d/V_k) - (а) та долі рухливих клітин (β_d/β_k) - (б) при додаванні різних концентрацій досліджуваного препарату ВДК+С в клітинне середовище до відповідних параметрів руху клітин в контрольному середовищі, розраховані для кожної години експерименту. 1 – перша, 2 – друга, 3 – третя години дослідження

Дослідження впливу високодисперсного кремнезему, модифікованого ...

Було розраховано відношення сумарної енергії клітин в присутності досліджуваних матеріалів протягом всього експерименту до сумарної енергії клітин в контрольному середовищі для всіх концентрацій досліджуваних препаратів (Рис.4 а, б, в). Ці розрахунки дали змогу порівнювати біологічну активність різних препаратів, навіть якщо експерименти проводилися в різні дні на клітинах з різних заморожених гранул.

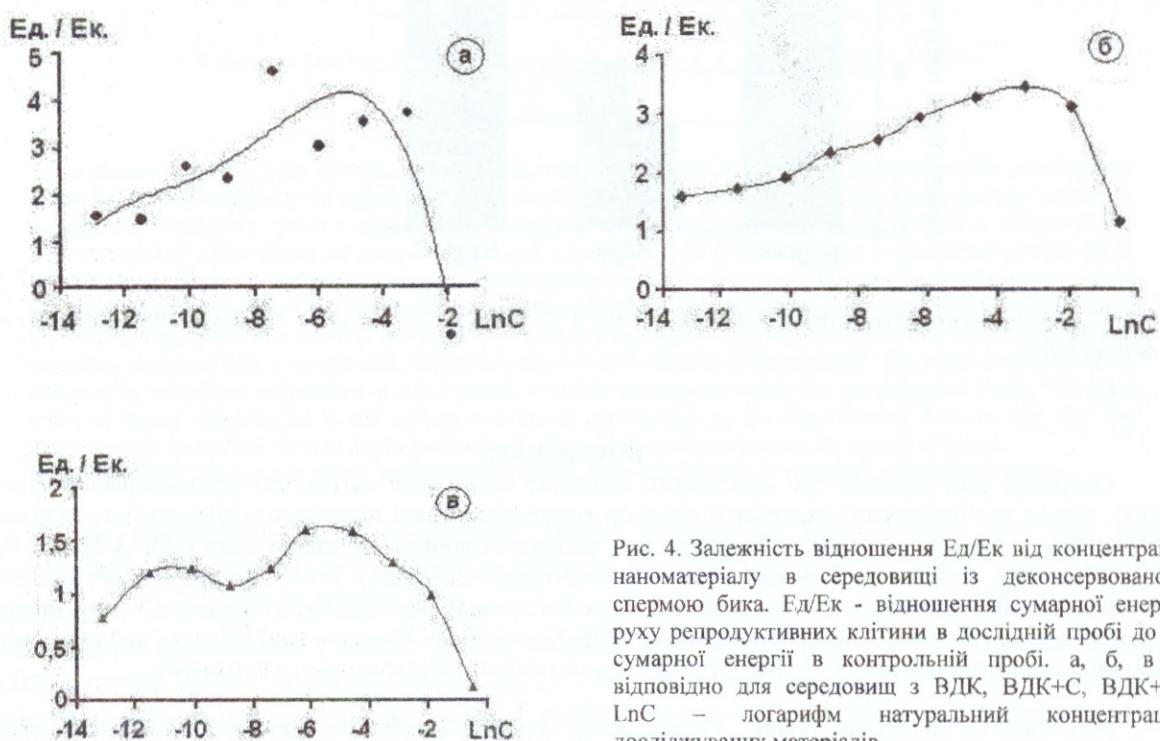

Рис. 4. Залежність відношення Ed/Ek від концентрації наноматеріалу в середовищі із деконсервованою спермою бика. Ed/Ek - відношення сумарної енергії руху репродуктивних клітини в дослідній пробі до їх сумарної енергії в контрольній пробі. а, б, в – відповідно для середовищ з ВДК, ВДК+С, ВДК+К. LnC – логарифм натуральний концентрації досліджуваних матеріалів

Криві залежності швидкості руху та енергії від концентрацій у випадку модифікування ксилюмомали (Рис.4в) ввігнутість у середній частині концентрацій. Така форма кривої є досить характерною для подібних експериментів з використанням різних суспензій клітин та діючих факторів. Відомо [8,9], що клітини вищих організмів існують у вигляді деяких дискретних станів, що відрізняються по величині морфологічних і функціональних параметрів. Перехід з одного стану в інший залежить від впливу зовнішніх факторів. Можливо, що такими факторами можуть виступати високо дисперсний кремнезем та наноматеріали на його основі при великих для клітинної популяції концентраціях. Не виключено, що при досягненні певних концентрацій кремнезему в клітинному середовищі, він починає адсорбувати на себе білки, які присутні в сім'яній плазмі при заморожуванні сперми. Це може призводити до зменшення в'язкості цього середовища і полегшення пересування сперматозоїдів [10]. Можливо, це і є причиною збільшення параметрів руху в області більших концентрацій, які відповідають 2-ому піку на експериментальних кривих (Рис.4в).

За формуєю кривих (Рис.4а,б,в) можна визначити концентрацію матеріалу, яка найбільше стимулює життєздатність клітин. Діапазон активних концентрацій для SiO_2 вужчий, ніж для його модифікованих поліолами форм. Отже модифікування його поверхні вуглеводневими спиртами призводить до розширення меж концентрацій під дією матеріалу. Це більш вигідно з технологічної точки зору. Біологічна активність залежала від сполуки, якою модифікована поверхня кремнезему. Відмінності у впливі на репродуктивні клітини, виявлені для сорбіту та ксилюму, можливо, визначаються структурою молекул поліолів та різницею функціональної ролі цих двох вуглеводів в організмі. Хоча з Рис. 4а,б,в видно, що по збільшенню енергії руху найактивнішим виявився кремнезем.

Слід зазначити, що за наявності всіх досліджуваних наноматеріалів в середовищі із репродуктивними клітинами спостерігали підвищення тривалості їх життя по відношенню до контрольної суспензії. Величина підвищення залежала від структури поверхневого шару кремнезему (Рис.5).

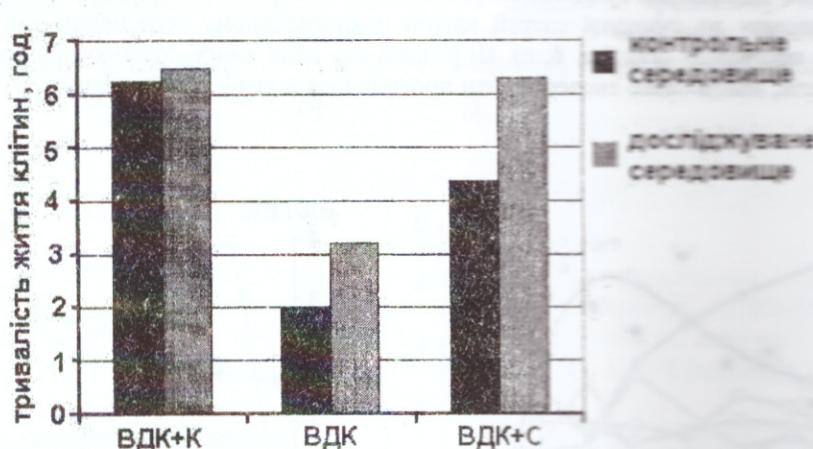

Рис. 2. Тривалість життя репродуктивних клітин в клітинному серезовищі під дією наноматерілів на основі ВДК

ВИСНОВКИ

Одержані дані свідчать про можливість вивчення біологічної активності наноматеріалів методом ФКС. Метод дає можливість визначити діапазон концентрацій, які підвищують фізіологічну активність клітин. Доведено, що додавання в середовище з репродуктивними клітинами біна ВДК А-300 та ВДК, модифікованих поліолами, в межах певних концентрацій дає змогу стимулювати їх життєздатність. Встановлено, що тривалість життя клітин в сусpenзії з додаванням ВДК була більше на 1 год. порівняно з контролем, для ВДК+С – на 1 год.50 хв., для ВДК+К – на 20 хв. Наведені дані сподітають про перспективу використання наноматеріалів з біомолекулами для оптимізації біосередовищ з клітинами.

Н.П. Галаган висловлює подяку Українському Науково-Технічному Центру (УНТЦ) за підтримку цієї роботи (грант УНТЦ №3103)

ЛІТЕРАТУРА

1. Біохімія тварин, рослин, мікроорганізмів та біотехнологія. // Український біохімічний журнал. 2002 - 74, №46 (додаток 2).- 205 с.
2. Медицинская химия и клиническое применение диоксида кремния / Под ред. Н.Н. Чуйко. -К.: Наукова думка, 2003. – 415 с.
3. Vlasenko V.V., Galagan N.P., Kulik T.V., Pokrovskiy V.A. Studies adsorption of catalysts on ultrafine silica surface by means of mass spectrometry and laser Doppler spectrometry // VII Polish-Ukrainian Symposium on Theoretical and Experimental Studies of Interfacial Phenomena and their Technological Application (Lublin – Poland, September, 15-18, 2003): Program and Proceeding – Lublin, 2003. - P.312.
4. Настасієнко Н.С., Місчанчук Б.Г., Галаган Н.П. Мас-спектрометричне дослідження терміну сорбіту та ксиліту. Хімія, фізика та технологія поверхні: Між від. зб. наук. пр. / Ін-т хімії полімерів НАН України; Гол. ред. О.О. Чуйко - К.: Вид. дім «КМ Академія», 2004. – Вип.10. – С. 198 – 201.
5. Власенко В.В. Дослідження фоточутливості одноклітинних русланів мікрошарістей методом доплеровської спектрометрії // Доповіді НАНУ. 2004. №4. - С. 159 – 164.
6. Craig T., Hallet F., Nickel B. Quasi-elastic light-scattering spectra of swimming prokaryotes. Rotational and Translation effects // Biophys. J. – 1979. Vol. 28 – P. 457 – 472.
7. Власенко В.В. Исследование вращательно поступательного движения микросферулитов методом доплеровской спектроскопии: Автореф. дис. ... канд. бiol. наук. – Киев, 1990. – 20 с.
8. Немировский Л.С., Соловьев И.Г., Лямов С.В. Высокая скорость активации клеток // Доклады РАН. 1992. 326, № 1. - С. 184-188.
9. Шиян А.А. Способ определения функционального состояния популяции клеток лимфоциты // Биофизика. 1999. Т.44, №6. - С.1063-1067.
10. Gun'ko V., Klyueva A.V., Levchuk Y.N., Leboda R. Photon correlation spectroscopy investigations of proteins // Advances in Colloid and Interface Science. 2003. 105. – P. 201-328.